

Skatteministeren har gennem nogle ændringsforslag i nogen grad imødekommet branchens indsigelser, herunder spørgsmålet om afgiftens størrelse. Og der har også været spørgsmål om progressionsgrænsen.

I Dansk Folkeparti finder vi imidlertid ikke, at de stillede ændringsforslag i tilstrækkelig grad sikrer branchens fortsatte overlevelse. Jeg tænker her navnlig på, at afgiften stadig må anses for at være alt for høj.

Jeg synes, det ville være ærgerligt, hvis forslaget i øvrigt gode intentioner må opgives, fordi der ikke fortsat kan forhandles om yderligere lempelser.

Hr. Brian Mikkelsen og hr. Kristian Jensen har jo ganske ret i, at man ikke kommer det sorte spil til livs, hvis de lovlige spilleklubber må lukke på grund af afgifter, tværtimod.

Dansk Folkeparti kan i hvert fald ikke medvirke til at bære lovforslaget igennem på det foreliggende grundlag, og jeg skal derfor støtte SF's forslag om, at lovforslaget går tilbage til udvalget, således at der bliver lejlighed til at stille ændringsforslag.

Kim Behnke (FRI):

Jeg håber ikke, at de sorte skærme heroppe er udtryk for, at Folketinget også har købt det her meget populære edb-program, der hedder Amanda.

Jeg var den, der første gang i Folketinget for flere år siden – selv husker jeg det, som var det i 1988 – spurgte den daværende justitsminister, om man ikke kunne gøre noget for at få begrænset de sorte og de grå spilleklubber i Danmark. Jeg havde ved selvsyn konstateret, at der var et meget betydeligt marked dér, som ikke alene unddrog sig skatter og afgifter, men som oftest var under meget, meget kritisable forhold. De mennesker, der var i den såkaldte spilleklub, blev mere eller mindre ribbet uden nogen som helst mulighed for, at myndighederne kunne gribe ind, fordi man dækkede sig ind under den grundlovssikrede foreningsfrihed i Danmark og sagde: Det er noget, der foregår i klub- eller foreningsregi.

Derfor var vi glade, da vi første gang blev inviteret af skatteministeren til at diskutere den her sag. Derfor har vi hele vejen igennem lagt vægt på, at det primære mål må være at få stoppet det illegale spil i Danmark, og det forventer vi at det her lovforslag vil medføre – mest fordi der bliver denne pligt til, at hvis man har en spillemaskine, så skal man altså have en

tilladelse. Det er klart, at de, der har nye eller gamle spillemaskiner stående hjemme i kælderen og tilbyder, at naboens børn kan spille med gamle 5- og 10-ører, ikke er reguleret af det her lovforslag. Og det er klart, at de steder, hvor folk vil sidde i et kælderlokale og spille hasardspil, dér er det heller ikke det her lovforslag, der forhindrer det.

Men det her sørger for og sikrer, at det er under betryggende vilkår, man bruger alle de spillemaskiner, der er opstillet rundt omkring, hvor der er offentlig adgang. Og hvis ikke det sker under betryggende vilkår, så skal ejeren af den pågældende spillemaskine naturligvis have inddraget sin licens, sådan at det her foregår på ordentlige og betryggende vilkår.

Så har vi også glædet os over, at flerspilsmaskinerne er fjernet. Vi bryder os ikke om, at der mere eller mindre skulle indrettes minikasinoner rundt omkring i det ganske land, hvor folk kunne spille og vel at mærke aflevere provenuet ene og alene til Tipstjenesten – ikke fordi vi har noget imod Tipstjenesten, men vi mener ikke, at det er en opgave for en statsvirksomhed at gå ind og understøtte det marked.

Så er der diskussionen om afgifterne. Sådan er det jo altid. Hver gang der er en afgift, så er spørgsmålet: Bliver niveauet lagt det rigtige sted? Vi har den opfattelse i Frihed 2000, at de afgifter, der bliver betalt fra spil, er frivillige skatter. Der er ingen borger i dette land, der er tvunget til at spille på en spillemaskine. Der er mange, der er tvunget til at købe rugbrød og mælk og sukker og smør, hvor der er moms og punktafgifter på, og derfor er de afgifter selvfølgelig ikke nær så behagelige at have med at gøre. Men det at have afgifter på spillemaskiner må siges at være en af de mindst dårlige skatter, man kan komme i tanke om, for det er hundrede procent frivilligt, om man ønsker at deltage eller ej.

Derfor har vi ikke noget imod, at der er de her afgifter – slet ikke, hvis provenuet fra de her afgifter kan være med til at lempe nogle af de andre skatter, der kan have social slagside, og som er med til at gøre det besværligt at være dansker.

Men det første forslag, der lå fra ministeren, var jo nok at lægge afgifterne på et for højt niveau, og derfor er vi glade for, at ministeren har lyttet til de indvendinger, der er kommet fra folk i branchen, og at man har ændret niveauet. Det kan da godt være, at niveauet ikke er det rigtige sted nu, men såvel som så mange andre